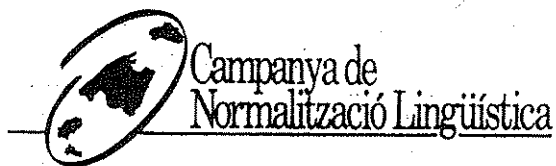

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VI

Palma
1994

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

XXVI

Per reprendre coratge

Darrerament, els qui treballam en la normalització lingüística anam molt ala baixa. D'una banda, perquè l'eufòria que ens proporcionà la decisió de la Comissió Interinstitucional de la Campanya, d'iniciar-ne una segona fase més activa, no ha donat els fruits immediats que ingènuament n'esperàrem. Han començat a reunir-se els grups de treball creats dins el Govern Balear —i això és un pas endavant innegable—, però les seves primeres reunions no han estat especialment encoratjadores (i si al final resultàs que la coordinació, en lloc de difondre coratge, fa contagiós el desànim, malament rai!). Amb les altres institucions de l'Acord encara no s'han fet els contactes a alt nivell, i la cosa en general també està bastant encallada.

D'altra banda, la minoria conscienciada tendeix a veure molt negre el panorama de la normalització i interpreta negativament les dades de censos i

enquestes (mentre els grupúsculs militants contra la normalització les interpreten de manera aberrant), i a l'Oficina de la Campanya arriben queixes i laments en abundància: "el recobrament de la llengua no interessa a ningú"; "l'ús del català va enrere, en lloc d'anar envant"; "tots els funcionaris parlen castellà, i de vegades hi fan parlar el ciutadà"; "cap producte de Mallorca és etiquetat en català"; "la retolació en català és inexistent, o es limita al nom de l'establiment"; "les queixes pels incompliments de la Llei de NL no serveixen per res, perquè mai se'n fa cas"; "tots els ordinadors funcionen en castellà o en anglès"; etc.

Nosaltres procuram fer veure als nostres comunicants el punt d'exageració que sovint hi ha en les seves manifestacions; els deim que, precisament perquè la situació és difícil, s'ha de treballar amb més coratge; transmetem les queixes a qui hi pot posar remei i procuram obtenir-ne solucions... Però arribam a deixar-nos endur per aquest pessimisme paralitzador. Permeteu-me, per tant, que, a fi de prendre i donar coratge, comentï algun aspecte de la situació i uns quants fets concrets positius que ens han d'impulsar a treballar amb més il·lusió que mai pel recobrament de la llengua.

1. **No som els qui estan pitjor.** El recent estudi del CIS demostra que, després de Catalunya, som la Comunitat Autònoma amb llengua pròpia no castellana en què aquesta és més coneguda dels ciutadans i té una situació més favorable. Ja sé que "mal de molts, conhort de bèsties", però aquest estudi (que un altre dia tornaré a comentar més amplament) demostra també que no hi ha conflictivitat social per motius de llengua, que el bilingüisme institucional sistemàtic no el desitja pràcticament ningú, i que les actituds envers el català, sense ser realment satisfactòries, no són tan preocupants com sovint sentim a dir.

2. **Hi ha funcionaris que no sols parlen la llengua, sinó que en promouen l'ús.** En conec molts, i us he parlat de qualcun; avui m'interessa comunicar-vos el testimoni d'un ciutadà que va haver d'anar a les oficines del Ministeri de Justícia a demanar un "certificat de penals" i en va sortir encantat, no sols per la rapidesa del servei —al cap d'una estona tenia la certificació a les mans— sinó perquè va ser atès en mallorquí, i a més va veure com la persona que l'havia atès practicava, amb un altre ciutadà que entrà parlant en castellà, el bilingüisme passiu que jo no em cansaré de recomanar. Amb tota naturalitat, el funcionari mantingué la conversa en català, i al cap d'una estona l'altre —que resultà tan mallorquí com ell— es passà a la nostra llengua. (Qualcú dirà: "I què hauria passat, si l'altre hagués estat un castellanoparlant autèntic?"). La resposta és: "Res". Igual que quan un "catalanopar-

lant autèntic" és atès en castellà).

3. **Hi ha productes mallorquins etiquetats en català.** Per exemple, les **Postres Tudurí**, que mereixen tots els elogis per la seva normalitat lingüística (i també per la seva varietat i perquè són extraordinàriament saboroses).

4. **Hi ha comerços retolats íntegrament en català** (botiga, productes i avisos). Per exemple, m'han fet grans elogis de la **Carnisseria Es Figueral**, de Ses Salines (això sí, diu que és "una agulla dins un paller": sembla que a Ses Salines la castellanització de les botigues es quasi general).

5. **Hi ha programes i sistemes d'ordinador en català** (ja n'hem parlat, a "Línia Directa"). **I si teniu el sistema WINDOWS 3.1 o el sistema APPLE 7.1 en castellà o en qualsevol altra llengua, el podeu canviar gratuïtament per la versió en català**, enviant els disquets originals, per correu certificat, a la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya (C./ Mallorca, 272, 08037 Barcelona). Com que ho fan per difondre tant com puguin la llengua catalana dins el món de la informàtica, fan el canvi a qualsevol persona interessada, encara que no sigui ciutadana de Catalunya (si els ho demanen de Madrid o de l'estranger, segur que n'estan ben contents...)

6. **Hi ha queixes que són ateses per les institucions**, i mancances immediatament corregides. Per exemple, he transmès la queixa d'un institut que havia rebut impresos del concurs "*Jóvenes promesas*" en castellà, i el director de Fires i Congressos de Balears m'ha assegurat que lamentava la badada i que immediatament se'n faria i repartiria l'edició en català. (També hi ha casos de queixes sense resposta, però en parlarem un altre dia).

Si aquests "botons de mostra" serveixen per aixecar-vos la moral i fortificar la vostra defensa de la llengua, n'estaré ben contenta.- A.M. (2-5-94).